

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Pongó Erik ügyvéd (.....) által képviselt (.....) I. r. és (.....) II. r. felperesnek a dr. Szabó Sándor ügyvéd (.....) által képviselt (.....) alperes elleni küldöttgyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránti perében a Törvényszék 2013. október 1-jén kelt 7.G.20.270/2013/12. számú ítéletével szemben a felperesek fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a kereseti illeték viselése vonatkozásában eltérő indokolással - helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A 2009. október 1-jétől felszámolás alatt állt alperes 2012. április 16-án megismételt taggyűlést tartott, s a taggyűlés egyebek mellett 4/2012. számú határozatával elhatározta a felszámolási eljárás hitelezőkkel kötendő egyezséggel befejezését. A 2012. december 14-i rendkívüli taggyűlés pedig szintén több határozatot hozott, így döntött 11/2012. számú határozatával a 2012. április 16-i 1-7/2012. sorszámú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezéséről, valamint a 13-14/2012. számú határozatával egyezségi tárgyalások lefolytatásával megbízásáról, a feltételeknek megfelelő egyezségtervezet felszámoló bíróság részére benyújtására felhatalmazásáról.

(A felperesek mindkét taggyűlés határozatai felülvizsgálata iránt pert indítottak. A Fővárosi Ítéltábla 2013. október 31-én kelt 16.Gf.40.457/2013/5. számú végzésével a Törvényszék 2012. december 14-i határozatok felülvizsgálata iránti keresetet elutasító 7.G.21.101/2012/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezte,

és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította, míg a Törvényszék 2012. április 16-i határozatok felülvizsgálata iránti keresetet elutasító 11.G.20.260/2013/2. számú ítéletével szembeni fellebbezés folytán indult másodfokú eljárást a 2012. december 14-i taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránti per jogerős befejezéséig felfüggesztette.)

A felszámolási eljárás a hitelezőkkel kötött egyezség folytán 2013. február 9-én az alperes fennmaradásával befejeződött.

Az alperes ekkor hatályos, 2009. május 28-i keltezésű alapszabályának a II.1.1. pontja szerint a vezető szervek a küldöttgyűlés (továbbiakban taggyűlés), intézőbizottság és az ellenőrző bizottság. A II.1.1. pont szerint a küldöttgyűlésen az 500 hektár vagy annál nagyobb érdekeltségi területtel rendelkező tagok és az önkormányzatok a szavazati joggal rendelkező küldöttek, akik személyesen vagy megbízottjuk útján képviseltetik magukat, a választott tisztségviselők egyben küldöttek is. A II.1.2.2. pont úgy rendelkezik, a napirendet tartalmazó írásbeli meghívót a taggyűlés tervezett időpontja előtt legalább 15 nappal ki kell küldeni és a helyben szokásos módon (az önkormányzatok központi hirdető tábláján A/4-es formátumban is) közzé kell tenni. A taggyűlésre a nyilvános közzététel útján meg kell hívni a társulat minden tagját, képviselőjét, küldöttjét. Az 500 hektárnál nagyobb földterületet képviselő tagot, önkormányzatokat, a tisztségviselőket és a küldötteket névre szóló meghívó útján kell meghívni.

Az alperes 2013. március 29-én az arra napra összehívott küldöttgyűlés határozatképtelensége folytán megismételt küldöttgyűlést tartott. A jegyzőkönyvben rögzítésre került, a küldöttgyűlés összehívását a Cégbíróság 2013. március 8-i határozatával rendelte el. A meghívó az alapszabályban rögzítetteknek megfelelően minden küldöttnak elküldésre került, a tértivevények visszaérkeztek. A 94 küldöttből 10 fő van jelen, akik 43.132,0329 hektárt képviselnek és 7 társulati tag. A küldöttgyűlés 3/2013. számú határozatával tudomásul vette a felszámolási eljárás befejezéséről szóló tájékoztatót, és felhatalmazta az intézőbizottságot a felszámolás átadás-átvételi eljárás lefolytatására. Azt követően, hogy elhangzott, a legutóbbi alapszabály-módosítás óta több jogszabályi változás is történt (2009. évi CXIV. törvény, 2012. évi CCXIII. törvény) 4/2013. számú határozatával elfogadta az alapszabály-módosító okiratot és az egységes szerkezetbe foglalt alapszabályt az előterjesztésben foglaltakkal egyezően. A határozat szerint az elfogadott módosítások: érdekeltségi terület helyett működési terület megnevezése; az intézőbizottság és a felügyelőbizottság létszáma 3-3 fő; az intézőbizottság elnöke dönti el az igazgató személyét, 17.9. pontban 50 % a fedezetként felajánlható összeg, a 17.15. pont szerint a szerződést szóban is lehet kötni, ha a felek úgy döntenek, legyen írásos megállapodás, 9.6.5. pont törlése az alapszabályból, a 8.2.1. pont kiegészül az alábbi szöveggel: „minimum 1 fő szervezeti egységenként”. Az 5/2013. számú határozatával a módosított alapszabály 8.2. pontja értelmében

meghatározta a területi egységeket és a küldöttek számát: járás: 11 fő,i járás: 7 fő, járás: 4 fő, járás 4 fő, járás 4 fő. A 6/2013. számú határozatával megválasztotta a jelölőbizottsági tagokat. A megválasztott jelölőbizottság előterjesztése alapján 7/2013. számú határozatával 2013. március 29-től 5 évre megválasztotta az intézőbizottság és a felügyelőbizottság tisztségviselőit, 8/2013. számú határozatával pedig jóváhagyta az Ellenőrző Bizottság mandátuma 2012. május 14-i lejártá óta meghozott valamennyi intézkedését, így a 2012. december 14-i taggyűlés összehívásának elrendelését is.

Felperesek 2013. április 24-én előterjesztett keresetükben a 2013. március 29-i küldöttgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, alperes perköltségben marasztalását kérték. Arra hivatkoztak, a határozatok sértik a tagi viszonyból eredő jogaikat, már a 2012. április 16-i és a 2012. december 14-i határozatok sem feleltek meg a törvényi előírásoknak. A társulat küldöttekkel nem rendelkezik, mivel a „A társulat küldöttei 2012. december 14-i állapot alapján” elnevezésű okirattól megállapíthatóan abban egyetlen természetes személy sem szerepel. Ezen okokból a határozatok semmisek.

A jegyzőkönyv, jelenléti ív, a módosított alapszabály ismeretében keresetüket 2013. június 11-én kiegészítették. Előadták, a jelenléti íven 1-94. szám alatt feltüntetett önkormányzatok és gazdasági társaságok csak tagok és nem küldöttek, s mivel a 2009. évi CXIV. törvény 9. § (4) bekezdése értelmében a küldött csak természetes személy lehet, így nem természetes személy tag (önkormányzat, gazdasági társaságok) küldötte is csak természetes személy lehet. Az alperes tehát természetes személyekből álló küldöttekkel 2013. március 29-én nem rendelkezett, így az alapszabályának eleget tenni nem tudott, miszerint taggyűlése küldöttgyűlés. A jelenléti íven szereplő önkormányzatok és társaságok melletti 10 aláírás beazonosíthatatlan, ezáltal a megszavazott határozatok nem hitelesek, jogszabálysértők.

Jogszabálysértő a küldöttgyűlés összehívása azon okból is, mert a 2012. évi CCXIII. törvény 65. §-a szerint módosított és 2012. december 28-tól hatályos vizitársulatokról szóló 2009. évi CXIV. törvény 23/A. § (1) bekezdése szerint a közgyűlés a társulat legfőbb szerve.

Mindezeket túl a 3-5/2013. és 7-8/2013. számú határozatokat további okokból is jogsértőnek találták. A 3/2013. számú határozat tekintetében megtévesztésre, tévedésben tartásra hivatkoztak. Nem mondták el, a hitelezői egyezsége jóváhagyó küldöttgyűlési határozat nélkül már a hitelezői egyezsége 2012. december 12-ére összehívták, megtartották, 2012. december 14-én az ott jelenlévő 7 főt is hasonlóan tévedésben tartották, a 2012. december 14-re összehívott rendkívüli gyűlés határozatképtelen volt, a 13/2012. számú határozaton alapuló hitelezői egyezség a mai napig nem jogerős.

A 4/2013. számú határozatra nézve előadták, egységes szerkezetbe foglalt alapszabály nem készült. A 2009. évi CXIV. törvény 9. § (1) bekezdése értelmében nem a küldöttgyűlés dönt az alapszabályban rögzítésre kerülő küldöttrendszerrel, területi egységekről, küldöttek számáról, hanem a tagság, azaz a közgyűlés. Közgyűlés összehívására pedig nem került sor. Állították, a módosító okirat 3.

számú mellékletét képező „Küldöttgyűlés tagjainak nyilvántartása” című lista nem felel meg a 2009. évi CXIV. törvény 9. § (4) bekezdés a) pontjában előírtaknak, mert nem tartalmazza az általuk képviselt területi egység megnevezését és a képviselt terület nagyságát hektárban. A listából az sem derül ki, mely gazdasági társaság, illetve önkormányzat küldöttjeként szerepel, így nem ellenőrizhető, a több körzetben ingatlan tulajdonnal vagy használattal rendelkező nem természetes személy tagnak abban a körzetben lett-e küldöttje választva, amelyben a legnagyobb ingatlan tulajdonnal vagy használattal rendelkezik. Ezek és a választási dokumentumok hiánya miatt a lista küldöttlistaként nem fogadható el. A megválasztás körülményei miatt sem fogadható el, mert a tagok nem lettek a közgyűlésre vonatkozóan név szerint kiértékelve, ezért nem tudtak róla, így nem tudtak küldöttválasztó tagi jogaikkal élni. A 2009. évi CXIV. törvény 62. § (1) bekezdése szerint a víztársulatoknak e törvény előírásai szerint kell a szervezeti változásokról gondoskodni, a küldötteket a 17. § értelemszerű alkalmazásával a területi egységekben jelölni, majd megválasztani. A 17. § értelemszerű alkalmazásából és a 2009. évi CXIV. törvény 32/A. § (1) bekezdésének 2013. március 29-én hatályos állapotából, valamint a 6. § (1) bekezdés a) és b) pontjából következően a területi egységekben megtartandó küldöttjelölő (küldöttválasztó) fórumok a társulat minden tagjának küldöttválasztási jogot biztosít, tehát jellegét tekintve részközgyűlés (közgyűlés), ezért arra a közgyűlés összehívására és határozathozatalára vonatkozó 2009. évi CXIV. törvény 23/A. § (6), (7) és (8) bekezdését kell alkalmazni, ezért a módosító okirat 8.1.1. pontja, a 8.2.3. pontja és a 8.2.4. pontja törvényt sértő. Törvényt sértő a módosító okirat 17.9. pontja is, mert sem a küldöttgyűlésnek, sem az intézőbizottságnak nincs határozathozatali joga az önkéntes támogatások megállapítására, csak annak felhasználásáról dönthet a 2009. évi CXIV. törvény 30. § (1) bekezdés c) pontja szerint a küldöttgyűlés, ha van önkéntes támogatás.

A 17.9. pontban megfogalmazott „tagok által önkéntesen megállapított egyéb támogatás fogalmát” a törvény nem ismeri, hasonló okból törvényt sértő a módosító okirat 17.15. pontja is.

Az 5/2013. számú határozat vonatkozásában arra hivatkoztak, a 2009. évi CXIV. törvény 6. § (1) bekezdés a) és b) pontjának, valamint a 9. § (1) bekezdésének egybevetésével egyértelmű, a tagok jogait sértették meg, amikor a küldöttgyűlés lényegbevágó szervezeti kérdésekben a tagokat a döntéstől megfosztotta, különösen jogsértő, ha jogilag nem létező küldöttgyűlés teszi ezt.

Állították, a 6/2013. és a 7/2013. számú határozatok meghozatala idő előtt, mert először küldötteket kell a közgyűlésnek választani, és azután majd a küldöttgyűlés megválasztja a tisztségviselőket. A küldöttek választása viszont csak április végére vont betervezve.

A 8/2013. számú határozat a 2012. december 14-i küldöttgyűlés jogszerűtlen voltát támasztja alá, így a 13/2012. számú, felszámolást hitelezői egyezséggel befejező előzetes jóváhagyó határozata is.

„Mivel a 13/2012. számú határozat nem jogerős, mert per alatt áll, ezért a felszámolás befejezése sem jogerős.” ezen határozat meghozatala is tévedésben tartással történt, mivel nem hozták a szavazók tudomására az intézkedéseket.

A jogszabálysértő határozatok tagi jogait is súlyosan sértik, mert a jogszabályok

semmibevételével megfosztják őket, mint tagokat a joggyakorlás lehetőségétől, csupán csak potenciális befizetőként tartják őket számon. Vitatták, hogy 72.000 forint illeték lerovására lennének kötelesek.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a határozatok jogszabályba, alapszabályba ütközését. Arra hivatkozott, a tag felperesek tagsági jogait nem rendeltetésszerűen gyakorolják, nem tartozik ugyanis a tagi jogok körébe az a felperesi szándék, hogy megpróbálják megakadályozni a működése helyreállítását, az ellene folyó megszámolási eljárás megszüntetését. Részletesen felsorolta a felperesek által indított eljárásokat annak alátámasztására, felperesek jóhiszemű eljárása, joggyakorlása megkérdőjelezhető.

A felperesek az ellenkérelemre nézve arra hivatkoztak, nem mindegy, hogy az alperes „vissza tud-e jönni” a felszámolásból, mert ha nagy adósságot halmozott fel, akkor ez lényeges kérdés a tagok számára, hogy azt utána ki viseli.

A felperesek 2013. július 3-án az eljáró bíróval szemben a pártatlan döntéshozatali képesség hiányára hivatkozva elfogultsági kifogást terjesztettek elő. Előadták, a bíró azonos azzal a felszámoló bíróval, aki a 2012. december 14-i küldöttgyűlések határozatainak bírósági megtámadhatóságára nyitva álló határidő lelte előtt, 2013. január 10-én a felszámolást hitelezői egyezséggel befejezte és 2013. február 9-én jogerőre emelte. A 2012. december 14-i határozatok felülvizsgálata iránti keresetüket érdemi vizsgálat nélkül azzal utasította el, tagi viszonyukat a határozatok nem érintik, holott a tagoknak a működés visszaállításával egyértelműen sérelmük keletkezik, s erről a bíró tudott. Mindezekre figyelemmel elfogulatlan döntés nem várható. Sérelmezték az eljárási illeték személyenkénti megfizettetését is.

Az eljáró bíró nem tartotta magát elfogultnak. Az elsőfokú bíróság 2013. július 17-én kelt 14.Pv.20.475/2013/2. számú végzésével a felperesek elfogultsági kifogását elutasította, az eljáró bíró kizárását megtagadta azon indokkal, az a körülmény, a kizárni kért bíró a felek közötti folyamatban volt eljárásban is bíróként vett részt, s a felperesek az általa hozott döntésekkel nem értenek egyet, nem ad alapot az elfogultság megállapítására. Az iratokból megállapíthatóan nincs olyan ok, amely az eljáró bíró elfogulatlanságát megkérdőjelezné.

Az elsőfokú bíróság 2013. október 1-jén kelt 7.G.20.270/2013/12. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint a felperesek keresete tartalmilag a cégbíróság törvényességi felügyeleti hatáskörébe tartozó kérdésekre vonatkozott, mivel nem konkrétan egy rájuk, mint tagra vonatkozó alperesi határozat felülvizsgálatát kérték, hanem általánosságban az alperes törvénytelen működését, a taggyűlések szabálytalan összehívását és a küldöttek hiányát kifogásolták. A vizitársulatokról szóló 2009. évi CXIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja alapján az vizsgálendő, az alperesi társulat a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott-e olyan határozatot, amely jogszabályba vagy az

alapszabályba ütköző, és azt kifejezetten az adott tagnak kézbesítik. Csak ennek felülvizsgálatát kérheti ugyanis a vizitársulat tagja a törvény szerinti perindítási határidőben. A felperesek hivatkozásait, miszerint a küldöttgyűlésen hozott határozatok a korábbi törvénysértő működésre visszavezethetően érvénytelenek, a hivatkozott 2012. évi határozatokat érdemben nem vizsgálta, a perindítási határidő elteltére figyelemmel nem is vizsgálhatta, azokat a felperesek egyébként is másik perben már támadták.

A 2013. március 29-i küldöttgyűléssel kapcsolatban arra a megállapításra jutott, az alperes törvényes működését általánosságban érintő kérdések eldöntése nem egy konkrét tagra vonatkozó határozat felülvizsgálata körébe tartozik, hanem azokat a Ctv. 74. § (1) bekezdés d) pontja szerinti jogkörben eljárva kell vizsgálni.

Az illeték lerovására nézve kifejtette, nem egységes pertársaság keretében lehet az alperes határozatának felülvizsgálatát kérni, hanem az alperesi társulat minden tagjának önálló perindítási joga van a hivatkozott 6. § (1) bekezdés e) pontja alapján. A perindítás tárgya nem a Pp. 51. § a) pontja szerinti közös jog vagy közös kötelezettség. Önálló perindítási jog esetén minden peres fél a saját keresetének megfelelő illetéket köteles leróni.

Az ítélettel szemben a felperesek fellebbeztek jogi képviselő útján. Elsődlegesen az ítélet keresetük szerinti megváltoztatását, az alperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérték. Előadták, a 2009. évi CXLIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja alapján a 2013. március 29-i küldöttgyűlés határozatai felülvizsgálatát kérték, a kereset elbírálása az elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozik. Téves az elsőfokú bíróság azon értelmezése, mely szerint kizárólag csak az adott tagnak kézbesített határozat ellen van joga a tagnak pert indítani a megadott határidőn belül, a tag ugyanis kérheti a társulat szervei által hozott jogszabályba vagy alapszabályba ütköző határozat felülvizsgálatát. A tag tagsági jogviszonyával kapcsolatosan hozott határozatok a küldöttgyűlési határozatok is, és az alapszabályt módosító határozatok is. Ezeket a küldöttgyűlési határozatokat a tagoknak még sohasem kézbesítették. Utaltak arra, a törvény nem tesz különbséget a közvetlenül vagy közvetetten tagi viszonyokat érintő határozat között.

Változatlanul állították, a 2013. március 29-ére közgyűlést kellett volna összehívni a 2012. december 28-tól érvényben lévő módosított 2009. évi CXLIV. törvény 23/A. § (1) bekezdése szerint, tekintettel arra, 2013. március 29-én a társulat küldöttek nélkül küldöttgyűlést nem tarthatott. A társulatnak személyében megválasztott küldöttei nem voltak. Keresetük részletes indokolásában megjelölték azokat a jogszabályokat, amelyekbe a 2013. március 29-én hozott valamennyi küldöttgyűlési határozat ütközik, s ezen túlmenően határozatonként, egyedileg is a további jogszabályba ütközéseket is, kifejtve, azok miként sértik tagi jogaikat. Álláspontjuk szerint a keresetük tárgyához tartozik a 2013. április hónapban tartott küldöttjelölő (küldöttválasztó) fórumokhoz kapcsolódó küldöttlista jogszabálysértő keletkezési módja, és a törvényi előírásoknak nem megfelelő tartalma, mert azt az alperes a 2013. március 29-i küldöttgyűlés alapszabály módosításához 3. számú

mellékletként csatolta. Kérték az alapszabály ezen mellékletének is az alapszabály-módosítással egyidejű hatályon kívül helyezését.

A hatályon kívül helyezés körében arra hivatkoztak, megalapozatlan az elfogultsági kérelmüket elutasító végzés a 7.G.21.101/2012. számú, a 2012. december 14-i küldöttgyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló perben.

Az eljáró bíró is az ügy érdemi vizsgálata nélkül hozta meg határozatát, a mostanihoz hasonlóan kétségbe vonva a törvényesség érdekében és jogai védelmében történő perindítási jogukat. Perindítási jogukat kétségbe vonó indokoláson alapuló elutasító ítélettel fenntartani a társulat törvénytelen állapotát csak úgy lehet, ha a bíró nem pártatlan. Mivel az eljáró bíró azonos az alperes ellen folyó felszámolási eljárást lefolytató bíróval, aki a felszámolást hitelezői egyezséggel úgy fejezte be és emelte jogerőre, annak törvényi alapja nem volt, ezért az alperes határozatait támadó pereikben saját presztízse védelmében már csak keresetüket elutasító ítéleteket hozhatott. Annak bizonyítására, már a felszámolási eljárásban is a tagi viszonyaikat súlyosan érintő megállapodások történtek, becsatolták az-hez írott leveleit utalva arra, a megállapodásban vállalt tartozások teljesítése miatt a tagok felé a végrehajtási eljárások már folyamatban vannak. Vélekedésük szerint az elfogultsági kifogásuk megalapozottságát az is alátámasztja, jelen per cégnyilvántartásba bejegyzése 7 hónapig nem történt meg, csak miután a cégbíróságon és a Nógrád Megyei Főügyészségen panasszal éltek.

Sérrelmezték, az elsőfokú bíróság személyenként fizetteti meg velük a perköltséget, holott a Pp. 51. § (1) bekezdése esetükben fennáll, mert a perben hozott döntés a pertársakra a perben való részvétel nélkül is kiterjed.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú eljárásban előadottakat megismételve az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, valamint felperesek perköltségben marasztalását.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt az eljáró bíró kizárásának megtagadása tárgyában hozott határozattal szembeni panaszt vizsgálta, melyet az alábbiakra tekintettel megalapozatlannak talált.

A Pp. 252. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja, ha az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn.

A Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja szerint az ügy elintézéséből ki van zárva és

abban mint bíró nem vehet részt az, akitől az ügynek tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság).

A 16. § (4) bekezdése szerint a kizárási okot a fél is bejelentheti.

A 18.§ (4) bekezdés kimondja, a kizárás megtagadása miatt csak abban a fellebbezésben lehet panaszt tenni, amely az ügy érdemében hozott határozat ellen irányul.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság eljáró bíró kizárását megtagadó 14.Pv.20.475/2013/2. számú határozatában írtakat. Nyilvánvaló ugyanis, jogkérdésben elfoglalt jogi álláspont nem tekinthető az eljáró bíró kizárásának alapjául szolgáló elfogultsági oknak. A Pp. 13.§ (1) bekezdés e) pontja alapján a bíró elfogultsága csak akkor állhat fenn, ha az adott ügy elbírálása során olyan tények, körülmények befolyásolják, amelyekből okszerűen következik az ügy elbírálásának pártossága. Figyelemmel arra, a felperesek olyan, a bíró személyében rejlő okot, ami a bírót a döntése meghozatalában befolyásolta, befolyásolhatta, és melyből megállapítható, a per kimenetelében érdekelt lenne, nem adtak elő, ilyennek a felszámolási eljárásban elfoglalt jogi álláspont, a felszámolás hitelezői egyezséggel befejezése, valamint a perindítás tényének cégjegyzékbe bejegyzése iránt a cégbíróság késve történt megkeresése sem tekinthető, így a jogvita pártatlan, tárgyilagos elbírálása biztosított volt.

Azt kellett tehát megállapítani, az elsőfokú bíróság helytállóan tagadta meg az eljáró bíró kizárását. Ebből következően az eljáró bíróval szembeni kizárási ok hiányában az ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. idézett 252. § (1) bekezdésében írt feltételei nem állnak fenn.

A vízitársulat tevékenységéről, szervei működéséről, a szervei által hozott határozatok felülvizsgálatáról a többször módosított 2009. évi CXLIV. törvény rendelkezik.

A 3. § (1) bekezdése szerint a területi vízgazdálkodási közfeladatok az e törvényben meghatározott feltételek szerint létrehozott társulatok útján is elláthatók.

A (2) bekezdés szerint a társulat közfeladatként a működési területén a tulajdonában, vagyonkezelésében, valamint használatában lévő közcélú vízgazdálkodási műveken területi, vízrendezési, vízkárelhárítási és mezőgazdasági vízhasznosítási feladatokat lát el, közcélú vízellátási műveket hoz létre, karbantartási és üzemeltetési feladatokat lát el. Működési területén környezetvédelmi, természetvédelmi, táblán, illetve üzemén belüli meliorációs és mezőgazdasági vízszolgáltatási feladatokat végezhet.

A 4. § (1) bekezdése sorolja fel a társulat szakmai feladatait.

Az 5. § úgy rendelkezik, a társulat tagjai a működési területen ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, egyéb szervezetek (továbbiakban tagok.)

A 6. § (1) bekezdés e) pontja kimondja, a tag joga, hogy a társulat szervei által a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - határozat felülvizsgálatát bíróságtól kérheti. A jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül kell benyújtani. A kereset indításra megállapított határidő elmulasztása jogvesztő. A kereset benyújtásának halasztó hatálya nincs, a határozat végrehajtását azonban a bíróság felfüggesztheti. Nincs lehetőség a határozat bíróság előtti megtámadásának, ha a határozat meghozatalából több mint egy év eltelt.

A 23. § a)-d) pontjai szerint a társulat szervei a közgyűlés, a küldöttgyűlés, az intézőbizottság és a felügyelőbizottság.

Az idézett rendelkezésekből leszűrhető, a vízitársulati forma egy sajátos szervezet, melynek megalkotására a területi vízgazdálkodás problémáinak közösségi megoldása érdekében került sor. Fő jellemzője, hogy állami, önkormányzati területi vízgazdálkodási közfeladatok ellátására, vízimunkák elvégzésére jön létre, s a szolidaritás elve alapján a társulat tagja a működési területen valamennyi ingatlantulajdonos vagy használó természetes és jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság (kényszertagság).

Ezen sajátos szervezeti formához igazodik a tag társulat szervei által hozott határozatokkal szembeni jogorvoslati jogosultsága is.

Míg más szervezeti formák, például gazdasági társaságok, szövetkezetek, lakásszövetkezetek, erdőbirtokossági társulatok esetében a rájuk vonatkozó jogszabályok (a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 45. § (1)-(2) bekezdése, a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 18. § (1) bekezdése, a lakásszövetkezetekről szóló 9. § (1) bekezdése, az erdőbirtokossági társulatokról szóló 36. § (2) bekezdése) a perben támadható határozatok tekintetében megszorítást, szűkítést nem tartalmaznak, addig a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja csakis a tag tagsági jogviszonyával kapcsolatban meghozott határozat bírósági felülvizsgálatát engedi meg, mégpedig annak kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőhöz kötötten.

Mindebből az következik, a vízitársulat esetében a tagot a társulat szervének csakis azon határozatával szemben illeti meg a peres jogorvoslat, amely rá, mint tagra a

tagsági jogviszonyával kapcsolatban hordoz jogsértő, alapszabályba ütköző tartalmat, nem pedig a tagságra általánosságban nézve tartalmaz rendelkezéseket, állapít meg jogokat, kötelezettségeket.

Az adott ügyben a kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság felperesek keresete tekintetében elfoglalt jogi álláspontjával, az elsőfokú bíróság ugyanis helytállóan értelmezte a 2009. évi CXIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) bekezdésében írtakat, így helyesen jutott arra a következtetésre, a felpereseket a saját tagsági jogviszonyukkal kapcsolatban hozott 2013. március 29-i küldöttgyűlési határozatok hiányában nem illeti meg a perindítási jog, ezért helytállóan utasította el a keresetet annak érdemi vizsgálata nélkül.

A fellebbezésben írtakra tekintettel rámutat a Fővárosi Ítéltábla, a perbeli küldöttgyűlési határozatok, így felszámolási eljárás befejezéséről szóló tájékoztatót elfogadó, a területi egységeket, küldöttek számát meghatározó, a jelölőbizottsági tagokat, a tisztségviselőket megválasztó, a lejárt mandátumú ellenőrző bizottság intézkedéseit jóváhagyó határozat, de még az alapszabályt módosító határozat sem tartalmazott konkrétan a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatos rendelkezéseket, ezért a fellebbezés a kereset elbírálása tekintetében nem vezethetett eredményre.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint ugyanakkor a felperesek megalapozottan sérelmezték a 36.000 forint kereseti illeték személyenkénti megfizetését.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 3. § (4) bekezdése szerint az eljárási illetékkötelezettség az eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésekor keletkezik.

A 38. § (2) bekezdés úgy rendelkezik, több kötelezett esetén - ha az érvényesített jog nem osztható meg, vagy az érdekeltség aránya egyébként nem állapítható meg - a kötelezettek egyetemlegesen, egyébként az érdekeltség arányában kötelesek az illetéket megfizetni.

A felperesek keresetükben egy és ugyanazon jogot érvényesítettek mindketten, az alperes 2013. március 29-i küldöttgyűlési határozatai felülvizsgálatát kérték. Ezen érvényesített jog közöttük nem osztható meg, ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számítandó 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére egyetemlegesen kötelesek.

A felperesek az elsőfokú bíróság ettől eltérő álláspontjából eredő téves felhívására a keresetükre a 36.000 forint eljárási illeték helyett 72.000 forint eljárási illetéket róttak le, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint maguk viselnek.

Nem vitásan a felperesek pervesztések lettek, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése

értelmében a perrel felmerült költségeiket maguk viselik, ideértve az eljárás megindításkor felmerülő illetékköltséget is. Nem kötelesek azonban az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számítandó eljárási illetéknél magasabb összegű illeték megfizetésére, viselésére.

Az előírtnál nagyobb összegben megfizetett illeték az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján - kérelemre - az adózás rendjéről szóló törvény adó-visszatérítésre vonatkozó szabályai alkalmazásával (Itv. 79. § (4) bekezdés) visszaigényelhető az adózó lakóhelye szerinti illetékes állami adóhatóságtól.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja szerint az elsőfokú bíróság tárgyaláson kívül elbírált ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a kereseti illeték viselésére vonatkozóan eltérő indokolással - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2014. május 15.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Oláhné Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző